

וישבתם לבטח בארצכם

לרגל המצב הבטחוני החמור השורר בארצנו הקדושה, הכין ה'מרכז לענייני חינוך' בניו-יורק חוברת המקבצת את הוראותיו של כ"ק אדמו"ר בקשר לארץ-ישראל, שלמותה ובטחונה ■ הקובץ חולק במהלך כינוס השלוחים העולמי שהתקיים בתחילת השבוע בבית-חיינו ■ להלן חלק מעובד מתוכן החוברת

דברי חכמים

כאן הוסיף הרבי ואמר:

רצח התלמידים וחיזוק הכפר

אחת מדרכי ההשתתפות היא – נסיעת עשרה או אחד-עשר שלוחים, באי כוחי לארץ-ישראל. הם יהיו בעיקר בכפר-חב"ד ובישיבת תומכי-תמימים בלוד, שהיא קשורה עם הכפר, וכן יבקרו במקומות הקדושים. ובחזרתם הביתה יביאו עמהם מאוורא דארץ-ישראל לחוץ-לארץ.

בחודש אייר תשט"ז התנפלו מחבלי הפדאיון על 'בית-הספר למלאכה' בכפר חב"ד ורצחו חמישה תלמידים ומדריך, שעמדו באותה שעה בתפילת ערבית. תגובת הרבי למאורע הקשה הייתה – חיזוקו וביסוסו של כפר-חב"ד.

[בהמשך ההתוועדות השמיע הרבי מאמר דא"ח שני, כהשתתפות נוספת שלו בחיזוק כפר-חב"ד].

בהתוועדות יום ב' דהג השבועות תשט"ז הקדיש הרבי שיחת קודש מיוחדת לאסון, ובה אמר בין השאר:

לנצל ההתעוררות ממבצע סיני

בהתוועדות שבת פרשת תולדות, שבת מברכים חודש כסלו תשי"ז, אמר הרבי מאמר דיבור המתחיל מים רבים לא יוכלו לכבות וגו' ומפרש בתרגום: אם יתכנסו כל אומות העולם וכו' לא יוכלו לכבות את האהבה וכו'. לאחר שבת קודש הגיה הרבי את המאמר והורה להדפיסו (נדפס עוד הפעם זה עתה בתוספת השיחות על ידי ועד הנחות בלה"ק).

כעבור ימים אחדים, נערך 'מבצע סיני', שבו תקף צה"ל את צבא מצרים והשתלט על חצי האי סיני. במהלך הקרבות היו ניסים גלויים וכתוצאה מכך נוצרה אוירת התעוררות בקרב יושבי הארץ.

לאור זאת פנה הרבי בקריאה לחסידי ועסקני חב"ד בארצנו, לנצל את ההתעוררות ולהביאה לידי ביטוי בכמה אופנים. להלן קטע מתוך איגרת לאחד

בנוגע לפועל: מכיוון שצריך להיות כפליים לתושייה, לכן גם אלו הנמצאים בחוץ-לארץ ישתתפו בהחזקת כפר-חב"ד, וכן אלו שהשתתפו בעבר, הנה גם מכאן ואילך ישתתפו ביתר שאת.

וההשתתפות תהיה לא רק בממונו, אלא גם בגופו ובנשמתו. כל אחד צריך להשתתף בהחזקת הכפר בממונו, בגופו ובנשמתו.

בנשמתו, כל אחד יוסיף בלימוד תורת החסידות והנהגה בדרכי החסידות, שזה יוסיף נתינת-כוח גם להם, והעיקר שיהיה קירוב הלבבות, כאיש אחד חברים.

בגופו, לפעול גם על עוד אחד שגם הוא ישתתף בהחזקת הכפר, ולפעול על הזולת חיינו – בגופו.

בממונו, כפשוטו, לחזק את כל המוסדות הקיימים מכבר, וכן לבנות מוסדות חדשים כפי דרישת השעה.

ניצוצי רבי

העסקנים:

מאמר חז"ל (ברכות י, א) "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך – אלו תפילין שבראש". והבטיח כי – עליפי דברי חז"ל אלו – קיום מצווה זו יפיל אימה ופחד על צוררי ישראל!

קריאת הרבי ירדה לפסים מעשיים והמבצע החדש נחל הצלחה עצומה.

בהתוועדות חג השבועות תשכ"ז קם אחד החסידים והכריז הכרזה הקשורה למצב בארץ ישראל. תגובת הרבי הייתה: "הנחת תפילין עם יהודי אחד תפעל יותר מכל ההכרזות!"...

סוכת תפילין ליד הכותל

בהתוועדות של ש"פ בהעלותך המשיך הרבי וקרא לחזק את 'מבצע תפילין' כיוון שיהודים הם בהתעוררות לאחר שראו ניסים גלויים במלחמת ששת הימים. וכמו־כן יש צורך לפעול שיהיה "יראו ממך".

מיד לאחר המלחמה קרא הרבי להמשיך לפעול במבצע ביתר שאת ואף להרחיבו. בין היתר שגרה המזכירות מברק לצעירי־אגודת־חב"ד ובו נאמר:

הצעת אד"ש [= אדמו"ר שליט"א] שאם רק אפשר לסדר אצל הכותל סוכה תמידית להנחת תפילין.. וכדאי להדפיס בפורמט קטן ברכות תפילין וקריאת שמע ולחלקם חינם, וגם שם למכור תפילין בדוקות ובמחיר מינימלי.

במכתב הבהרה לאחר מכן נאמר:

טוב ונכון אשר תוכלו לחלק שם גם איזה עלון המבאר ומסביר את החשיבות דהנחת תפילין ועיקר גדול להוסיף שם (ואולי גם בנוסח הנ"ל דברכות תפילין) שזה, כמובן, אינו פוטר מלומר ברכות קריאת־שמע והתפילה בכלל.

כמובן טוב שיימצאו שם גם סידורים, תהילים (בפורמט קטן), תניא וכו', ומוכר שיימצאו שם כיפות.

יצוין עוד, כי הרבי ראה עניין גדול בעובדה שאישי הצבור ידועים נטלו חלק במבצע זה והניחו תפילין בפומבי, ואל אחדים מהם אף שיגר מכתב

כנראה מהעדר הידיעות, לא ניצלו אנ"ש כלל וכלל [את] ימי הסגולה שעברו, בערך איזה שהוא להאפשריות דימי סגולה אלו בכלל, ובמיוחד בשנה זו אשר עלידי המאורעות הייתה תזווה נוספת בכמה מבני ישראל להתעוררות להקב"ה ואפילו לתורתו ומצוותיו.

[לאחרי חתימתו הק', מוסיף הרבי]:

מטובו לפרוש בשלום כל אלו הנמצאים בסביבתו ולמסור להם איחולים לבביים אשר יהיה מחניהם קדוש בקדושת התורה והמצוות, וה' אלוקים מתהלך בקרב מחניהם להצילם ולתת אויביהם לפנייהם.

וראו כל עמי הארץ

בראשית הקיץ של שנת תשכ"ז, עם תחילת "תקופת ההמתנה" שהובילה למלחמת ששת־הימים, גבר הפחד בארץ. השגרירויות הזרות הציעו לאזרחיהן לצאת מהארצות באזור ולחזור למדינותיהם. ואמנם, לא מעט אזרחים כתיירים מיהרו לעזוב את הארץ.

מול תופעה זו התייצב הרבי, שהתנגד בתוקף לכל דבר המבטא מור־לב ובריחה. בין הדברים שכתב אז:

פשיטא שאין לפחד ולא יפחידוהו וגם לא את עצמם, ויקויים ונתתי שלום בארץ וגו'.

ילמדו בהתמדה ובסקידה וכל התלמידים, ובוודאי ובוודאי לא ינוס ולא יישן שומר ישראל, ויבשרו טוב.

אסור לעזוב ארץ־ישראל כיון שיש לאו דלא ירך לבבכם.

טובה הנחה אחת...

בהתוועדות שבת פרשת במדבר, יומיים לפני פרוץ המלחמה, יצא הרבי בקריאה להתחיל במבצע רחב־היקף של זיכוי הרבים במצוות הנחת תפילין, ובפרט בין חיילי צה"ל. בהקשר זה הזכיר הרבי את

ניצוצי רבי

בנידון.

כל הברכות".

בשיחת שבת פרשת וישלח (תשכ"ח) אמר הרבי כי
"ברי הדבר, שמצוות תפילין תכבוש את העולם וזה
יביא את המשיח".

הניסים ומשמעותם

לאחרי המלחמה דיבר הרבי בכמה הזדמנויות
שבעת המלחמה היו ניסים גלויים ועליכן זהו זמן
מסוגל לעורר את לב ישראל לתורה ומצוות. להלן
חלק מהדברים:

צריך לכתוב בעיתון בפשטות שיהודים צריכים
לחיות כ"יהודים".

כתוצאה מן המלחמה הייתה התעוררות
ד"בשופר גדול יתקע", שראו חסדים וניסים
באופן הכי גלוי.

ראו העניין ד'אתהפכא' – כלי הנשק של
מצרים נפלו בידי ישראל.

ההצלה למליוני יהודים לא יכולה לבוא מצד
הלעומת-זה, כי-אם ממקור הטוב והחסד, למעלה
מהטבע, וזהו יטועמיה' של לעתיד-לבוא.

היו ניסיונות, באופן של העלמות והסתרים כו'
ואחר-כך באו ניסים שאינם מלובשים בדרך הטבע,
והראיה שאפילו עמי הארץ עומדים משתוממים.

מצווה היא להילחם להגנת ישראל. לא להגיד,
חלילה, שזה היה כוחי ועוצם ידי כי אם ניסים
גלויים.

ניצול ההתעוררות

לאור ההתעוררות של הניסים הגלויים בעת
המלחמה הורה הרבי להדפיס את מאמר ד"ה
"יהיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול" של הרבי
הקודם.

במכתב קודש כותב הרבי:

הודעת חכמינו ז"ל שכל שמטיבין לו הרי בוודאי
שיהיה לזה המשך בהטבה, טוב בגשם וברוח גם
יחד.

ומובן ופשוט שכולל ולכל לראש, ובסגנון
הכתוב, וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה

נשים במאי זכין

חלקן של הנשים במבצע תפילין:

שיחה ארוכה הקדיש הרבי למבצע תפילין
בחודשי החורף של שנת תשכ"ח ובה הבהיר את
חלקן של נשות ישראל במבצע. בסיום השיחה דיבר
על ה'בפועל': שנושות ישראל ינדבו לצדקה עבור
'מבצע תפילין'. וכן ישלחו את בעליהן ובניהן למבצע
תפילין.

בקיץ של שנת תשכ"ט עורר הרבי:

אדרבה ואדרבה – דווקא עתה, יש אפוא
לעסוק במבצע תפילין (עוד יותר מלפני כן)! שכן,
או [כאשר הוחל ב'מבצע'] נדרש היה בעיקר העניין
ד'יוראו ממך', ועתה עומדים במצב שצריך להגיע
ל'יטרף זרוע אף קודקוד'.

שכן, אילו זכינו – היו יוצאים ידי חובה
ב'יוראו ממך', וב'מלחמת ששת הימים' היה
הדבר מסתיים בשלימות ולתמיד'.

"טרף זרוע אף קודקוד"

להלן מספר התבטאויות נוספות לגבי הקשר שבין
מצוות תפילין והשמירה על ארץ-ישראל:

אברהם אבינו החזיק בארץ ישראל, ועלידי זה
ישנה זכות לכל אחד ואחד מישראל. לכל אחד
ואחד יש אמה על אמה בארץ-ישראל ועלידי
מעשינו ועבודתנו מגלים זאת. עלידי קיום
ההוראה 'מאד דא ארץ-ישראל' [=עשה כאן
ארץ-ישראל], בעבודה, נפעל הכנה ללעתיד.
הקדמה לזה היא עלידי מצוות תפילין.

ועוד: "עלידי זה שיהודים מניחים תפילין פועלים
ש'הקב"ה מניח תפילין', דבר שיפעל ש'וראו כל עמי
הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך', וגם (אם יש
צורך בכך) ל'יטרף זרוע אף קודקוד' וזה ימשיך את

ניצוצי רבי

ילדי ישראל. בהקשר זה הזכיר הרבי את הפסוק "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז... להשבית אויב ומתנקם".

להלן חלק מהוראות הרבי ודבריו בקשר להתעוררות זו:

מעת מתן תורה, בנינו ערבים בעדנו. וכן במצוות כלליות, נזכרים הבנים, "ושיננתם לבניך". ערב חג השבועות הוא זמן מוכשר להדגיש חינוך בני ובנות ישראל.

לרשום הבנים והבנות למחנות-קיץ. ובטח שכן יהיה במשך כל השנה כולה על-ידי השפעת הבנים עצמם שאין רוצים פשרות בענייני יהדות, ובמילא ירשמו במוסדות קדושים, ישיבה קטנה או גדולה.

לסדר ילדים שהגיעו מרוסיה במחנות-קיץ.

כינוסים ליד הכותל המערבי

הרבי התמיד בהתעוררות זו במשך כל חודשי הקיץ.

בהתוועדות שבת 'חזון' אמר הרבי, שכל הילדים שלפני גיל בר-מצווה, יעלו על הבימה שלו ויגשו אליו והוא בעצמו מזג לכל אחד ואחד 'לחיים'.

בהמשך קרא הרבי לנצל את הימים שנותרו עד ט' באב לעריכת כינוסי ילדים ליד הכותל המערבי, וכן ללימוד תורה ונתינת צדקה.

כמרכן הורה:

לפני שנת הקהל יארגנו 'הקהל' [כינוס] של ילדים וילדות, ולהסביר להם את העניין דחודש אלול, משל דמלך בשדה והנהגתו וכו'. לקשר כל זה עם תורה [תורה שבכתב ותורה שבעל-פה] בהלכות אלול ותשרי, ולהוסיף בצדקה על-כל-פנים פרוטה אחת.

הרבי אמר כי על-ידי סיום שנה באופן ד"מפי עוללים ויונקים" יתקיים גם ההמשך – "להשבית אויב ומתנקם".

ה' במצרים והמסייעים שלהם, ומסר רבים ביד מעטים שהלכו במסירות-נפש ל"עזרת ישראל מיד צר שבא עליהם", ואז הרי בוודאי ובוודאי שיהיה כסיום הודאה הידועה [...] – "להודות ולהלל לשמך הגדול".

הרבי אף דרש להשתדל, ש"ההתעוררות של בני ישראל לתשובה תנוצל לעניינים מעשיים, בקיום המצוות, ואז היא תהיה נצחית וברת-קיימא ותהווה הכנה קרובה לביאת המשיח".

כמו כן: "לנצל ההתעוררות של בני-ישראל בימינו אלו, לקרבם לתורה ומצוות".

ועוד: "כתוצאה מזה, צריך להיות התעוררות לעורר יהודים ללכת לבית הכנסת וזה כבר יפעול עליו התעוררות".

בר-מצווה לבני הגיבורים

לאור שחרור ירושלים העתיקה קרא הרבי לחדש את בניין בית-הכנסת על-שם ה"צמח צדק".

לעודד אלמנות ויתומי המלחמה. וכך הרבי כותב לגב' שפרה מדוּחוּב (גולומבוֹביץ') שפעלה בתחום זה:

"אשרי חלקה שזכתה וגם הצליחה לעודד נפשות רבות מבנות ישראל... במעמדן שאבדו בעליהם... תקוותי חזקה... שביתר שאת ויתר עוז תפעול בזה בימים יבואו.

בהמשך לפעולות הנ"ל, החל צעירי-אגות-חב"ד לערוך חגיגות לחתני המצוות, יתומי מערכות ישראל.

מפעל זה זכה לעידוד רב ביותר מצד הרבי ולשורה ארוכה של הוראותיו הקדושות. ביניהן, "נכון הדבר להזמין (בנות מצווה) לקייטנות לכפר חב"ד, וכן הברי מצווה וכל נדר תהיה השתתפות מכאן...".

"מפי עוללים ויונקים"

בהתוועדות ערב חג השבועות תשל"ג יצא הרבי בקריאה להגביר את הפעילות בכל הנוגע לחינוך

שמחה תמתק הדינים

בעקבות 'מבצע אנטבה'

לקראת יום-הכיפורים הורה הרבי למזכירות להעתיק בציונים למכתב כללי (של ו' בתשרי) גם את הפסיקה משירת חנה על המלחמות שיהיו עד ביאת המשיח.

ביום-הכיפורים פרצה, כידוע, המלחמה, וכעת הכול הבינו למה רמזו דבריו של הרבי במהלך כל חודשי הקיץ, ומדוע חזר כל העת על לשון הפסוק "להשבית אויב ומתנקם".

במהלך תקופת המלחמה יצאו מהרבי כמה וכמה הוראות, הן לגבי הנמצאים בארץ-הקודש והן לגבי הנהגת יהודים די בכל אתר ואתר. בין ההוראות:

א. הדרך הנכונה לעזור ליהודים בהימצאם במצב זה, היא בעניין השמחה כיוון שעניינה הוא פריצת גדר.

ב. האורחים שבאו מארץ-הקודש לא ישנו תוכניותיהם ולא יישארו בארץ-ב יותר מהמתוכנן, וינהגו כאילו כבר ניצחו.

ג. לשלול העניין דמרה שחורה; לאסוף מניין ולבקר על הצינף ולקרוא שם פ"ג.

ד. חלוקת 'משקה' לחיילים וכן שתי מטבעות לכל אחד ואחד מהם – האחד לצדקה והשני להם עצמם.

ה. להעניק לכל אחד מגדודי הצבא תפילין, תהילים, סידור וקופסת-צדקה. גם אותם שלא יתנו צדקה בפועל, הרי כשיראו זאת על השולחן או על הקיר, הם יזכרו במצווה – ואז תהיה שלימות על-ידי תורה, תפילה וגמילות חסדים.

ו. בזמנים הקשים דעתה, העצה לזה להוסיף בשמחה, ממתיק דינים. להרבות בשמחה עד חנוכה ועל-אחת-כמה-זכמה בחנוכה ולאחר חנוכה.

בהתוועדות י"ג בתשרי תשל"ד אמר הרבי, שמה שעורר על-דבר עניין החינוך בקיץ היה בבחינת "ניבא ולא ידע מה ניבא".

בתחילת חודש תמוז תשל"ז נחטף מטוס של חברת אייר-פראנס ובו ישראלים רבים. החטופים הובאו לאנטבה בירת אוגנדה. צה"ל, במבצע נועז ביותר, חילץ את החטופים והביאם ארצה. להלן חלק מדברי הרבי בעקבות המבצע:

א. היה נס גדול ביותר.

ב. מסירות-נפש בפועל של אנשי הצבא, אף שלא קיבלו שום תואר מזה. דין בשולחן-ערוך שאף כוהן גדול ביום-הכיפורים צריך לצאת להציל יהודים. פייערדיגער נס גלוי. אין נס גדול מזה בזמנים האחרונים!

ג. צריכה להיות התעוררות של המנהיגים בדבר קיום מצוות תפילין ומזוזה.

ד. הנס והצלה דשם: מה שהחזירו יהודים לאה"ק היה ביטוי מובהק של ניצחון האיכות על הכמות, הן בעניין הנסיעה, הן בהפעולה עצמה, הן המשחררים עצמם, וכן שלילת חשבונות הזמן, מקום והתייעצות בידידים.

ה. חיזוק במצוות מזוזה בכל חדר. בדיקת המזוזות אצל החטופים.

ו. לפדות שווי של ג' סעודות דיום ערב ראש-חודש מנחם-אב, בצדקה, והוספה בצדקה שלפני תפילות שחרית ומנחה.

אחריות כללית

בראש-חודש אלול כתב הרבי מכתב לנשי ובנות ישראל. לפנינו קטעים במכתב זה:

בקשר עם האירועים האחרונים: חטיפתם ושחרורם של השבויים באוגנדה, וכן המאורע של ניסיון נקמה (היו לא תהיה) בקושטא (איסטמבול) –

עלינו להבין שמאורעות אלה הם תזכורת כי על יהודים לחזק בכל המוקדם את ענייני הביטחון וההגנה. בתקופה זו זקוק כל בית יהודי באופן

ניצוצי רבי

מיוחד לשמירה.

השמירה האמיתית היא, ככתוב: "יה' ישמור עיר...". נוסף לכך נתן הקב"ה סגולה מיוחדת לשמירת הבית, והיא מצוות מזוזה.

יש גם לזכור, שמאחר שכל בני ישראל הם "קומה אחת" והם "עריבים זה בזה" מהווה המזוזה שמירה אלוקית לא רק לבית ולכל אשר בתוכו, אלא שכל מזוזה כשרה הנוספת אי-שם בדלת יהודית – מחזקת את בטחונם של כל בני ישראל בכל מקום שהם.

ובהתחשב בעובדה שכל אשה יהודית היא "עקרת הבית", וכל בת ישראל היא עקרת הבית בעתיד – יש להן זכות מיוחדת, בעניין המזוזה, להשתדל שתהא מזוזה כשרה לא רק בביתו בכל פתח החייב בה, אלא גם בבתי שכניהן ומכיריהן ובכל בית ישראל.

הוספה ליד הכותל ומערת המכפלה

בימי בן-המצרים בשנת תשל"ה קרא הרבי להוספה בלימוד התורה ונתינת צדקה. להשתדל שכל זה ייעשה בנוכחות עשרה מ ישראל. כמרכן להתחזק בתפילה בציבור.

כל הג"ל, במיוחד בארץ-ישראל, ליד הכותל המערבי ובמערת המכפלה, ובכל יום מבין המצרים. גם במחנות הקיץ של ילדים וכו' שהי "מפי עוללים יונקים וגו' להשבית אייב ומתנקם".

כמו כן קרא הרבי לערוך סיומי מסכתות ליד הכותל המערבי ובמערת המכפלה, במשך כל תשעת הימים שבין ראש-חודש לתשעה באב.

ביטוי נוסף: "ביטחון גמור בה' יבלבל לב מלכים ושרים".

חיזוק ארץ-ישראל

לקראת י' בטבת תשל"ו קרא הרבי לבצע שורה של תוספות מיוחדות בענייני תורה ומצוות "לאור המצב בארץ ישראל ובסביבתה":

יש לעורר אודות הוספה בתורה, תפילה וצדקה.

לאחרי התפילה הן בשחרית והן במנחה, ללמוד עניין בתורה, הלכה פסוקה. בסמיכות לאחר התפילה לפני הלימוד יהיה אמירת איזה מזמורי תהילים (בנוסף על השיעור יומי). לפני ולאחרי התפילה, יהיה נתינת הצדקה (בהוספה – על נתינת הרגילה) – כולל, צדקה עבור מוסד בארץ-ישראל, וכבכל ענייני קדושה, ייעשה זה בציבור.

בשבת-קודש פרשת ויגש (תשל"ז) פירט הרבי את ההוראות הנ"ל בקשר ל' בטבת:

הוספה בתורה: לימוד הלכות תענית שברמב"ם; בתפילה: ג' מזמורי תהילים כ, כב, סט בתור הוספה לתפילה. בצדקה: בעד מוסד של תורה בחוץ לארץ וכן בארץ-ישראל.

שלוחי קודש לירושלים וצפת

באותה שנה שלח הרבי עשרה שלוחים לעיר-הקודש ירושלים ועשרה שלוחים לעיר-הקודש צפת. בהודיעו על כך, אמר:

בשבועות הקרובים, יסעו עשרה שלוחים לירושלים ועשרה לצפת על-מנת ללמוד תורה ולקיים מצוות. אלו ששייכים לזה יפנו למזכירות ויתדברו עם ההנהלות של ירושלים וצפת על-דבר פרטי העניינים. בצירוף הכסף לעזר מצב הכלכלי שם.

להלן ביטויים נוספים של הרבי, בכמה הזדמנויות, בקשר לקבוצת השלוחים:

עשרה שלוחים לירושלים ועשרה לצפת. השליחות עלי ועל צווארי. מה טוב – עד שנתיים ואז נראה – על להבא. לימוד בהתמדה ושקידה, נגלה וחסידות והפצת היהדות והמעיינות. ומכיוון שעברו עד עתה זמן מעט שנדבר בזה לראשונה, יוסיפו עוד א' ושניים לכל קבוצה. אלו שעומדים שנה לפני הנישואין או שנה אחר הנישואין, מתוך שמחה וטוב לב.

שילוח עדה קדושה, שלוחים לירושלים וצפת, חיזוק מצב הרוחני והגשמי. עליה ברוחניות ובגשמיות גם יחד.

פסק-דין של שבעים רבנים

בהתוועדות פורים תשל"ז, אמר הרבי:

כשרגשו גוים וגוי העצה הוא להדגיש שארץ ישראל הוא נחלת אבות, לעם ישראל ברית עולם.

שבעים רבנים יפסקו בשלמות הארץ, התורה וישראל. ואזי יעשה "קדמו שקליהן לשקליד". רב אחד ינאם והשאר יסכימו איתו. אלו שחושבים שזה גיוק (בדיחה) או "פורים תורה" יהי להם אשר להם. אם אני אבחר במישהו, יגרסו זה נפילת הרוח אצל השאר. במילא יקום רב עם זקן לבן או המנהיג של אגודת הרבנים. וכן רב מארץ-הקודש. וכן הרב דבית-כנסת זה. וכן הראשי ישיבה של תומכית-מימים בלובאוויטש דכאן וראש המשלחת של השלוחים לירושלים וצפת. ימנו הרבנים וירשמום. כל אחד יצביע באצבע או ביד. אף שזה בלילה הנה הדיון התחיל כבר לפני הרבה זמן. אחרי הפסק דין צריכה להיות שמחה, אמירת לחיים וניגון שמח שיהיה פקע איגרא.

תשל"ז:

בערב יום-הכיפורים תשל"ז התקיפו ערבים מתפללים יהוד שהיו ליד הכותל המערבי, באבנים וכיו"ב.

בהתוועדות לרגל י"ג בתשרי אמר הרבי:

המאורע, מה שהערבים זרקו אבנים בבית-הכנסת של ירושלים וכן בחברון – לפני יום-הכיפורים – אין רוצים לגלות עד היום. מה שהערבים עשו, היה תביעה רוחנית בעד אמונתם הטפלה. הלימוד מזה על-אחת-כמה-זכמה בנוגע לתורה קדושה שלנו, הדגשה בעניין החינוך וענייני תורה ומצוותיה. מזה לימוד שהנהגה המתאימה בתורה ומצוותיה, מחזקת את הביטחון של יהודים בארץ-ישראל.

כמה ימים אחר-כך, בליל שמחת-תורה, אמר הרבי, כי מכיוון שחברון היא מן הערים אשר ללוויים, במילא ישתתפו הלוויים ב'הקפה' מיוחדת ועלידי זה יכריזו לעין כל שאין לשום אדם בעלות לקחת את חברון מידי הלוויים.

בסיומה של התוועדות שבת בראשית הורה הרבי

לערוך **הקפות** שניות **בחברון** ובירושלים. להלן תמצית ההוראות בעניין זה:

לערוך עוד פעם **הקפות** **בחברון** במערת-המכפלה, בהשתתפות אלו של הלוויים שהיו כאן עם עוד לוויים, ויילכו להקפה החמישית. לקשר זאת עם צדקה, תפילה, תורה ואמירת 'לחיים'. כמו כן לערוך **הקפות** מיוחדות בבית-הכנסת "צמח צדק" בירושלים.

לאחרי שקיבל הרבי הודעה על עריכת ההקפות (ביום ד' במרחשוון) שהיו בהצלחה רבה, הודיע שיתוועד באותו הערב.

בין הדברים שאמר בהתוועדות זו: שלימות הארץ תלויה בשלמות התורה וישראל. לחזק הקשר עם ארץ-ישראל, עלידי פעולה גשמית וכן עליפי מה שכתב אדמו"ר הזקן על-דבר מעלת 'כולל חב"ד'. הוספת עוד חמישה שלוחים לארץ-הקודש, לחזק את היישוב בצפת.

הרבי הוסיף והדגיש, כי "חס וחלילה לומר שמצב יהודים בארץ-ישראל זהו אתחלתא דגאולה". אכן זה דבר הכי גדול, הצלת רבבות יהודים במקום מקלט. צריך להיות באופן של הרחבה. אך אין זה בגדר דמלכות אלא קיבוץ יהודים.

ספר תורה לחיילי צה"ל

בשנת תשל"ח קרא הרבי ליישב יהודים בכל השטחים, ולבנות בכל עיר בניין של מקווה-טהרה ובית לתורה ולתפילה.

כמו כן שלח הרבי בשנה זו קבוצה שלישית של שלוחים לחיזוק ההתיישבות בירושלים ובצפת.

בשנת תשמ"ב, על רקע מלחמת 'שלום הגליל', מורה הרבי לכתוב ספר-תורה כללי מיוחד למען תושבי ארץ ישראל וספר תורה מיוחד לזכות חיילי צה"ל.

בניי, אל תתייראו...

בי"א במנחם-אב תש"נ פרצה 'מלחמת המפרץ'.

ניצוצי רבי

גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר:
ענויים, הגיע זמן גאולתכם.

מקור עידוד והרגעה

בחלוקת הדולרים שבאותם הימים, פונים יהודים
רבים לבקש מהרבי עצה וברכה בקשר למצב בארץ.
את כולם מרגיע הרבי. מבין תשובותיו:

אין מה לחשוש. צריכים רק להוסיף בביטחון
בהקב"ה ואז יוסיף הקב"ה עוד יותר בברכותיו והן
יהיו ברכות בריאות וברכות שקטות מתוך מנוחת
הנפש והגוף.

ותשובה נוספת:

עליכם לפרסם שאתם נוסעים לארץ-ישראל כי
ישנם יהודים שמפחדים ומפחידים אחרים אודות
נסיעה לשם, יש לפרסם שנוסעים ואין ממה
לחשוש. זהו המקום הבטוח ביותר כי זהו
המקום של בית-המקדש.

לפני שבת-קדש פרשת וארא נתפרסם מברקו של
הרבי ששלח אל "בני ישראל בכל מקום שהם":

שבת שלום ומבורך וכפסק-דין תורתנו הקדושה
תורת אמת: וביום שמחתכם אלו השבתות, וכבכל
הלכה – לשון ברורה: שמחה נראית וגלית.

כוחותיו של שליט עיראק כובשים את כוויית.
המדינה העשירה נכבשה בן לילה. כלכלת העולם
המערבי נתונה עכשיו בידי מטורף צמא דם. ארה"ב
של אמריקה נחרדת, אבל החשש העיקרי הוא של
תושבי ארץ-ישראל. שליט עיראק מאיים "להבעיר
את האדמה מתחת לרגלי הישראלים" באמצעות
טילים ארוכי-טווח שישגר לתל-אביב.

הציבור בישראל אפוף דאגה וחרדה. הכול
עסוקים בהצטיידות במסכות כנגד גז ובחומרי
איטום שונים ומשונים. ואל מול כל זאת מורה
הרבי לפרסם בכל העולם קטע מופלא מ"לוקט
שמעוני" (ישעיהו נט):

אמר רב יצחק שנה שמלך המשיח נגלה בו, מלכי
אומות העולם מתגרים זה בזה. מלך פרס מתגרה
במלך ערבי והולך מלך ערבי לארס וכו' וחוזר מלך
פרס ומחריב את כל העולם. וישראל רועשים
ומתבהלים ואומרים: להיכן נבוא ונלך וכו' ואומר
להם הקב"ה: בניי, אל תתייראו, כל מה שעשיתי
לא עשיתי אלא בשבילכם.. אל תיראו, הגיע זמן
גאולתכם.

הרבי מורה לפרסם גם את השורות הבאות באותו
מדרש:

שנו רבותינו: בשעה שמלך המשיח בא, עומד על

מינוי ל"התקשרות"

ניתן לקבל את גיליון "התקשרות"

ישירות הביתה באמצעות הדואר.

מינוי לשנה: 177 ש"ח (ב-4 תשלומים).

מינוי לחצי שנה: 88 ש"ח (ב-2 תשלומים)

את השם, הכתובת והתשלום יש להעביר לפי הכתובת:

"התקשרות", מחלקת המנויים, ת"ד 14 כפרחב"ד 72915